

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΔΟΣ' ἔνα φιλί γιὰ μένα στ' ἀκρογιγάλι τῆς Τουρλίδας,
Ποῦ ἐνανούρισε τὸν πρῶτο, τὸν παντοτεινό, ἔφωτά μου,
Πάρε, μάτια μου, μαζύ σου τὴν ἀγάπην, τὴν καρδιά μου,
Νὰ ζοῦ φέρουν, ὅπως πάντα, εὐτυχία· τῆς ἑλπίδας·
Αφησέ μου μόνον, Αἴγλη, τὰ φτερά, γιὰ νὰ πετάω
Κι' ὅνειρα, βαθεῖα στὸ μέλλον, γελαστὰ νὰ κυνηγάω.

ΠΡΙΝ κλείσῃ ὑπνός ἐλαφρὸς γλυκὰ τὰ βλέφαρά σου,
"Οταν ἀκόμην ξυπνητὴ διαλέξ τὰ δονειρά σου,
Μὲς στῆς φανταστικαὶς μορφαῖς, ποῦ χαρωπή ἀτενίζεις,
Πές μου, κι' ἐμὲ καμιὰ φορά, μὲ βλέπεις, μὲ γνωρίζεις;

(Πάτραι, 188 . .)

ΝΙΚΟΣ ΑΙΓΛΗΣ

Φιλιτατε κ. Ἀρδένη,

Ν πρώτοις ὀφείλω νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν φιλοφρο-
σύνην μεθ' ἡς ἔζητήσατε τὴν συνεργασίαν μου διὰ τὸ
λαμπτόν Σας ἔργον.

Ἐύτυχής λογίζομαι ἐφέτος τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος εἰς
τὴν «Ποικίλην Στοάν», ἐφέτος ὄπότε αὕτη συμπλη-
ροῦσα δεκαπενταετίαν διάληπτον ἀκμῆς καὶ δράσεως, ἔρ-
χεται νὰ ἐπιθέση, περικαλλή κορωνίδιο τοῦ ὅλου ἔργου,
τὸν ΙΕ' τόμον, τὸν ἔξοχως πλούσιον καὶ ἔξοχως ὥρατον.

Δεκαπέντε ἑτῶν ὑπαρξίας, δεκαπέντε ἑτῶν μόρθοι, δε-
καπέντε ἑτῶν ἔργασία !

'Αλλὰ Σεῖς εἶσθε ἥρως, κ. Ἀρσένη!... 'Αλλὰ Σᾶς θαυμάζω!...

Ἐπάνω εἰς τὸ πτωχικόν μου γραψεῖον, στιβαρόμενοι δ' ἔνας ἐπάνω εἰς τὸν
ἄλλον, εὑρίσκονται οἱ δεκατέσσαρες τόμοι τῆς «Ποικίλης Στοᾶς».

"Ω! Τί ὥρατον, τί μεγαλοπρεπὴ στυλοβάτην ἐφιλοτέχνησαν οἱ δεκαπενταε-
τεῖς Σας ἀγῶνες! Τί ζωὴ καὶ τί κίνησις πάλλεται μέσα εἰς τοὺς τόμους αὐτούς,
μέσα εἰς τὰς χιλιάδας αὐτὰς τῶν σελίδων, ἔνθα ἔχουσαν ὅλην των τῆν θέρμην
τόσαι εὐγενεῖς ψυχαῖ, μέσα εἰς τὰς σελίδας αὐτὰς τὰς ἀπαστραπτούσας ἀπὸ τὴν
λάμψιν τόσων ἰσχυρῶν καὶ προνομιούχων πνευμάτων...

Καὶ πόσον εἶσθε εύτυχής Σεῖς ποὺ συνεδέσατε τὸ ὄνομά Σας τόσον ἀρρή-
κτως μὲ τὴν φιλολογικὴν ὑπαρξίαν τοῦ "Ἐθνους", πόσον πρέπει νὰ ἡσθε ὑπερή-
φανος διότι ἀνεγείρατε μίαν λαμπρὰν «Ποικίλην Στοάν», ἀνταξίαν τῆς 'Αρ-
χαίκας ἔκείνης, κάτωθεν τῶν θόλων τῆς ὁποίας ἐδόξαζεν ἡ αἰγλητὴ τῶν ἀριστουργη-
μάτων τοῦ Πολυγνώτου καὶ τοῦ Ζεύξιδος!...

Σᾶς ἀποστέλλω ὅλιγα ἀνέκδοτα ποιήματά μου, ἀπὸ τὰ δυνατώτερα. Ἐλπί-
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΣΕΝΗ "ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ,,